

Munkatársaink mondták

Központvezetők

Közösen a közösséggel

2000 óta tanulom ezt a szakmát. Nagyon szerencsésnek érzem magam, mert amikor a közösségi művelődés területén szerettem volna elhelyezkedni, azonnal sikerült a nagy múltú, komoly szakmai eredményekkel bíró, nagyon aktív és szer-teágzó tudású munkatársakkal rendelkező Pest Megyei Köz-művelődési Intézetnél munkát

találnom. Az intézmény 2013-ban olvadt bele a Nemzeti Művelődési Intézetbe. Ez egy nagyon nagy változás volt mindnyájunk életében. Új feladatok, új munkatársak, új szemlélet. A változás örök, ez akkoriban sokszor elhang-zott, és valóban, onnantól kezdve állandó volt a változás. Még egy kis ideig dolgoztam Pest megyében, azután átke-rültem Komárom-Esztergom megyébe. Komoly kihívást jelentett, de sokat tanultam. Majd visszamentem Buda-

pestre a központba, és átvettem az Országos Kulturális Közfoglalkoztatási Programot. Jó érzés volt, hogy amikor a program véget ért, akkor is számítottak rám, voltak új feladatok, új területek, új kihívások.

A vándorlás sok-sok költözést jelentett. Dolgoztam a Pesti Vármegyeházán, a Budai Vigadóban – igazán gyönyörű helyek voltak; Tatabányán a Megyeházán, egy szocreál épületben, szerettem ott is lenni. A Nemzeti Művelődési Intézet Csalogány utcai székházában legendás volt a költözéseim száma. Mindez nem volt hiábavaló, mert a sok „vándorlás” után végre megérkeztem. Ez a székház a mi otthonunk, ahol már nem dobozokból dolgozunk, ahol mindennek és mindenkinek megvan a helye, ahol tudom, hogy holnap is mindent ugyanott találok. Ez az a hely, amit lassan megtöl-tünk élettel, közösségekkel, szakmával. Büszkeség ide ven-dégeket hívni, és jó érzés reggelente megérkezni.

Erdélyi Erzsébet

projektkoordinációs központvezető

A Nemzeti Művelődési Intézet a jövőnk otthona

A Nemzeti Művelődési Intézet munkatársának lenni számomra szakmai megbecsülést, elismerést és az elődök tiszteletét is jelenti. Az elődökét, akiktől a főiskolán, majd pályakezdekor és a munkám során a közösségek jelentőségét, „művelését” és tiszteletét tanultam, akiktől segítséget, támogatást, biztatást kaptam, akik megerősítettek

abban, hogy a humánus, a folytonos megújulás alapvető feltétele ennek a hivatásnak. Megtisztelő egy olyan szervezet, közösség tagja lenni, amelyet nap mint nap áthat a jól elvégzett munka öröme, a szakmai és emberi moralitás. Ez nemcsak egy pályakép, életút csúcspontját jelenti, de az eddig megtett szakmai út visszaigazolását is.

A közel negyven év ezen a pályán – sikerekkel és persze kudarcokkal is – az alkotás öröme, a közös gondolko-

dást, a generációk közötti kulturális kalandozást, a művelődési szokások átalakításának reményét, mikéntjét és a folyamatos tanulást nyújtotta. A Nemzeti Művelődési Intézetben lehetőséget kaptam arra, hogy ezeket a tapasztalatokat továbbadjam, segítsen és támogassam azokat a fiatalokat, akik tudják, a kultúra az egyén, a közösség, a társadalom számára nélkülözhetetlen, akik hisznek abban, hogy megvalósíthatják álmaikat. Tudom, és számomra nagy biztonságot jelent, hogy mindig itt lesz az intézet, amelyre támaszkodhatok, ahonnan útmutatást, segítséget kaphatok.

Amikor az új székházba belépek, naponta megilletődöm. Az épület annak a szakmai álmoknak a megvalósulása, amely az ezeréves múltat a jellel és a jövővel köti össze, ahol az összetartozásban, a közös gondolkodásban, az azonos értékekben való hit jelenik meg.

Török Rita

minőségfejlesztési és hálózati központvezető

A közösséghez való tartozás megélését ösztönözzük

2017 óta dolgozom az intézetnél. Jelenleg a Szakmafejlesztési Igazgatóság Felsőoktatás-fejlesztési Központjánál, melynek küldetése, hogy a szakmai és a felsőoktatást érintő információkat összegyűjtse, az érintettek számára hozzáférhetővé tegye a kapcsolódó szakmai ismeretekkel együtt, a szakmai kompetenciákat professzionálisan

fejlessze. Fő tevékenységeink: a közművelődési szakmához szükséges felsőoktatási képzési programok módszertani támogatása, a szakok marketingtevékenységének segítése, a felsőoktatásban való részvétel ösztönzése, a felsőoktatási szereplőkkel közös együttműködési programok kialakítása. A felsőoktatási jelentkezések visszaesése ellenére a közösségi művelődéshez köthető szakok prosperálnak, ebben jelentős szerepe van intézetünk szakmai és marketingtevékenységének is, hasznosulnak azok az erőfeszítések, amelyeket teszünk. Értékes, érdekes, kihívásokkal teli a munkánk. Az állandóan változó környezet igényli az alkalmazkodást, a folyamatos fejlődést, megújulást, de talán épp ez a leginkább szerethető benne.

A feladatok lehetővé teszik a kreativitás kibontakoztatását, az innovációs készségek fejlesztését, az önmegvalósítást. A kicsivel több mint három év alatt számos sikeres kezdeményezés részese, részbeni alakítója lehettem, ilyen a Közművelődés-fejlesztési Munkacsoport tevékenysége, a Tudástár a közösségi művelődésben sorozat, a Közművelődési Tudományos Kutatási Program, a Durkó Szakkollégium, a felsőoktatás fejlesztését szolgáló alkalmazott kutatások. Mindezekkel és számos egyéb feladatunkkal úgy érzem, kollégáimmal hozzájárulhatunk az intézet szakmafejlesztés terén kitűzött céljaihoz. Egy nagyon jó csapat, közösség tagjaként együttműködve tudjuk ezeket az eredményeket elérni.

Az országos feladatokat ellátó Művelődési Intézet új székháza kifejezi a munkánk mögöttes tartalmát, az épület úgy tud modern lenni, hogy megőrzi a hagyományokat. A szimbólumok végigkövetése egy képzeletbeli utazást tesz lehetővé a múltunkban, elgondolkodtat és segíti a közösséghez való tartozás érzésének megélését, mely jól kifejezi küldetésünket is.

Márkus Edina

felsőoktatás-fejlesztési központvezető

Csak tovább, csak tovább...!

Amennyiben a közművelődési szakma történetének 1989 utáni időszakát nézzük, mondhatjuk, hogy a tényleges rendszerváltás 1997-től számítható. Ekkor jelent meg a kulturális törvény és annak közművelődési fejezete – összefüggésben a többi, a kultúra egyéb területét érintő jogszabályi változással. A közösségi

művelődés területén rendszerváltásról talán igen, paradigmaváltásról azonban ekkor még aligha beszélhetünk. Az a változásfolyam, ami ehhez vezetett, 2012-2013-ban indult el, és elsősorban a Nemzeti Művelődési Intézet akkori jogelődjében történt alapvető változásokkal volt összefüggésben. Ebben a sorsfordító időszakban kezdődött a szakmai gondolkodás gyökeres átalakulása, az értékek korábban elfogadott rendszerének újragondolása. 2013-2016 között az intézet szervezetén belül hozzávetőlegesen 20 munkacsoport dolgozott az innovatív szakmai célok kidolgozásán. A szakmai gondolkodás középpontjába a helyi közösségek támogatása, az arra épülő szakmai tevékenységek – most már szolgáltatások –, a szükséges tárgyi és személyi feltételek kidolgozása került. Lezajlott a megyei közművelődési feladatellátás reformja a Művelődési Intézet szervezeti keretén belül. Megtörtént az intézet újrastrukturálása, elindultak a szükséges jogszabályi változások előkészítő munkálatai, és a felsőfokú szakemberképzés megújítása is napirendre került. A minisztériumi, politikai szféra támogatásával megszülettek azok a jogszabályok is, amelyek érthető, egyben normatív módon jelenítették meg a szakma, a helyi közösségek és a helyi önkormányzatok számára a változásokat. Ezen folyamatok megkoronázása lett az új székház felépülése, a fejlesztési folyamatok lezárásának első nagy szakasza. Az épület elegáns és impozáns, méltó arra, hogy egy szakma országos központja legyen. Van stílusa és presztízse. Az épület és a benne folyó munka végre megalapozott jövőképet is adhat a szakmának. Gárdonyi sokat idézett sorai itt is érvényesek: „a falak ereje nem a kőben vagon, hanem a védők lelkében”. A „védők” elhivatottsága, szakmai tudása, igényessége és szakmaszeretete elsősorban az a fundamentum, amelyre tovább épül majd a közösségi művelődés jövője.

dr. Ponyi László

kutató központvezető

A múltat megidézni csak hitelesen szabad!

Nem tartozom azok közé, akik egy ágazatban, urambocsá, egy munkahelyen töltik el munkás éveiket. Számomra hosszú út vezetett a mezőgazdaságtól a közművelődésig. Bár a civil élet területén már 1999-ben elkezdődött a közösségi művelődéssel való kapcsolatom, de csak 2008-ban teljesedhetett ki. Azóta voltam programiroda-vezető,

kulturális referens, közművelődési intézmény igazgatója. Jelenleg a magyar közművelődés csúcshintézményében lehetek partnerségi központvezető.

Számomra mindig fontos volt és ma is az: emberekkel kapcsolatba kerülni. Beszélgetni velük, közösen munkálkodni, csapatban dolgozni, együtt megalkotni

valamit. Együtt, kapcsolatban, mert a közösség és az összefogás ereje csodákra képes. Most nagyszerű lehetőségem van erre, hisz a feladatom erről szól. Ebben a csodálatos épületben, melynek üzenete, szellemisége a szerves magyar műveltséget idézi. Amellyel nagyon szívesen azonosulok, és amelyet örömmel adok át az ide látogatóknak.

A színház a közművelődés fellegvára, amely a Kárpát-medence közepéről fogja össze és irányítja a magyar közösségi művelődést. A ház szellemisége olyan üzenettel bír, mely megidézi a magyar nemzet múltját, szokásait, hagyományait. Egy remekül összehangolt munka eredménye, ahol a tervezés és a kivitelezés a szerves magyar műveltség minden elemét magában hordozza.

Hévízi Róbert

partnerségi központvezető

„Ha összejövünk, az a kezdet, ha összetartunk, az a haladás, ha összefogunk, az a siker!”

2013. október 1-je óta dolgozom az intézetnél: Tatabánya, Budapest majd Lakitelek helyszíneken. Nekem a második otthonom. Azt szokták mondani, hogy a munkahely az csak munkahely, az otthon pedig otthon. Esetemben ez így nem teljesen igaz, mivel nekem az elmúlt hét évben kicsit otthonom is lett a Nemzeti Művelődési Intézet.

Elhivatottságot érzek az intézet, a munkatársak és az előttük álló feladatok iránt.

Az otthon családot jelent, ez a „másik otthon” pedig egy nagyon erős, motiváló közösséget. Ahol emberileg, szakmailag sok segítséget kaptam, s ahol tudásommal én is segíthettem másoknak. A munkaterületemen sokan csak a

számokat, az adatokat látják munkájuk során, de én – mivel a kezdetektől ott lehettem az intézmény kiemelt eseményein és részese lehettem a megvalósításnak, osztohattam a rendezvények sikereiben és élményeiben – minden szerződés, adatsor mögött látom a befektetett energiát, s az embert, aki egy-egy projektet sikerre visz.

Most, hogy ebben a csodaszép színházban dolgozhatunk, napról napra többet tudok meg arról a szellemségről, amely a közművelődés lényegét adja, elődeink hagyományairól, a közösségek történeti előzményeiről, értékeinkről.

Büszkeség és megtiszteltetés, hogy tudásommal – a címben olvasható Henry Ford idézet szellemiségében – a kultúra továbbadását a lakiteleki színházban segíthetem.

Szőke Mónika

gazdasági központvezető, gazdálkodási igazgatóhelyettes

Új székház, új fejezet az életünkben

2019 tavaszán csatlakoztam a Nemzeti Művelődési Intézet Vagyongazdálkodási Igazgatóságához vagyongazdálkodási referens munkakörben, akkor még Budapesten a Csalogány utcai székhelyen. Az új székház „belakásának” első

percétől részese vagyok, így láthattam, hogyan alakult ki ennek az egyedi, csodálatos épületnek minden egyes négyzetmétere a földszinttől a tetőtérig, magam is részt vehettem a belső terek berendezésében, formálásában.

Ahogy a vendégkönyvben is említettem: SZÉKHÁZ, így csupa nagybetűvel, hiszen ez az épület megérdemli a megkülönböztetést, mert nincs és nem is lesz még egy ilyen impozáns építmény, mint a Kárpát-medencei közművelődés bölcsője.

Ahogy az új székház napról-napra épült, úgy sikerült a szervezeten belül nekem is fejlődnöm, és 2020 tavaszán felkérést kaptam az újonnan kialakított Vagyongazdálkodási Központ vezetésére.

Számomra hatalmas rangot és megtiszteltetést jelent, hogy a Nemzeti Művelődési Intézetnél dolgozhatok, központvezetőként felelhetek a szervezet vagyongazdálkodásáért, egyben a közösségi művelődés legfontosabb intézménye munkatársainak nyújthatok háttértámogatást szakmai feladataik ellátásához. Folyamatosan szívemen viselem a székház sorsát, és percekben belül a helyszínen tudok lenni, ha valahol szükség van rám.

A székház átadása egyben családuknak életében is egy új fejezetet jelent, hiszen ahogy a székhely a fővárosból Lakitelekre települt, úgy mozdultunk mi is: a feleségemmel és két fiammal közös döntést hozva Lakitelekre költöztünk. Hiszünk benne, hogy a változásokat minél hamarabb megszokva igazi otthonra lelünk Lakiteleken, ahogy igazi otthonra lelt az új székház is a Hungarikum Ligetben.

Vizi Viktor

vagyongazdálkodási központvezető

A befektetett munkának és energiának van megtérülése

Az új székházba belépve egyszerre érzem a közművelődés múltját, jelenét és jövőjét a falak között. Ez a pozitív szellemiséggel átítatott légkör mindannyiunknak új lendületet ad.

A folyamatos fejlődés egyik alappillére a jelenlegi és a leendő közművelődési szakemberek képzése. A Felnőttképzési Központ a közművelődési szakma fejlesztéséhez többek között változatos képzési programok megvalósításával kíván hozzájárulni a Kárpát-medencében. 2013 óta van szerencsém ebben a folyamatban részt venni és örömmel tölt el, hogy a kezdeti lépéseknél, melyeket a Nemzeti Művelődési Intézet ezen a területen tett meg, ott lehettem. Jóleső érzés belegondolni abba, hogy ezen a szinten képesek vagyunk hozzájárulni ahhoz, hogy az emberek egy olyan területen dolgozhassanak, amit a szívügyükként kezelnek.

Az én szívügyem ez a segítő, támogató folyamat, és a legnagyobb öröm, hogy egy olyan csapat részese lehetek, amelyben mindenkiről elmondható, hogy a maximumon túl is képesek teljesíteni a közös cél érdekében.

Elhivatottság, precizitás, alázatosság. Nemcsak a munkában, de az élet minden területén.

Barnucz Anita

felnőttképzési központvezető

Örömmel tölt el, hogy gondozhatom minden zegzugát

2017-ben éppen a magyar kultúra napját követően kezdtem el vagyongazdálkodási referensként dolgozni a Művelődési Intézetnél.

A munkakörömet ellátva lelkem mélyen folyamatosan éreztem a kötődést a hagyományokhoz, tudtam, hogy jó helyen vagyok és minden percben tanulok valami újat a népi kultúráról, a különböző térségekre jellemző gasztronómiáról. Büszke vagyok, hogy

a Nemzeti Művelődési Intézetnél dolgozhatom, büszke vagyok a magyarságomra, a magyar nyelvre, amit beszélek, és bár sok országban jártam, mindmáig azt vallom, hogy a mi anyanyelvünk a legkifejezőbb, és kiemelkedően sokrétűek kulturális értékeink.

Én személy szerint nagyon vártam a székház átadását, mivel megtisztelő felkérés után hozzám került a ház üzemeltetésével és működtetésével járó feladatellátás, amit nagy odaadással és teljes szívemből végzek.

A médiában megjelent sajtóanyagok és kisfilmek láttán a családom és ismerőseim körében is nagy sikert aratott a székház épülete, csodálkozva gratuláltak ahhoz, hogy mindennapi feladataimat e patinás épületben látom el.

Závodáné Jurák Éva

működtetési és raktározási központvezető

Megyei igazgatók

El kell hozzánk jönni, és mi megmutatjuk, hogy mit rejt ez a székház

A Nemzeti Művelődés Intézet először a Kulturális Közfoglalkoztatási Programja miatt került a látókörömbé, mikor még köztisztviselő voltam lakóhelyem, Pálmonostora község önkormányzatánál. A közös munka mindig eredményesen és jó tapasztalatokkal telt.

2017 őszén kezdtem meg felsőfokú tanulmányaimat az ELTE Pe-

dagógiai és Pszichológiai Karán Közösségszervezés BA szakirányon. Závogyán Magdolna ügyvető asszony két szemeszter alatt is tanított, és ahogy egyre többet láttam a közművelődésből, annál jobban kezdett érdekelni a szakma. Utolsó konzultációnk alkalmával jeleztem is ügyvezető asszonynak, hogy szeretnék munkahelyet váltani, szívesen dolgoznék az intézetnél. Úgy érzem, életem legjobb döntése volt, hogy jelentkeztem az intézethez és csak remélni tudom, hogy még sok

eredményes évet tölthetek el itt, és olyan munkát végezhetek, amire büszkén tekinthetek később vissza. A Nemzeti Művelődési Intézet Bács-Kiskun Megyei Igazgatóságán 2020. január 15. napján kezdtem meg a munkát, akkor még a kecskeméti irodában. Májusban az igazgatóság átköltözött a lakiteleki székházba, amit már azóta vártam, hogy a közművelődésben dolgozó lettem.

Emlékszem, amikor először megláttam a székházat, egyből érezni lehetett rajta az őseink és múltunk méltóságát, miként azt a szellemiséget is, amivel a jövőben a magyar nemzetet szolgálva, országunk közművelődését kívánjuk felvirágoztatni. Vakító fehérsége, klasszikus formái, múltba révedő ábrái, jövőbe mutató üvegfalai és a jelenkor színvonalából kimagasló elemei önmagukban is csodálatra méltók, és egységként kapjuk ezt a csodát, amely magasatos céloknak ad otthont.

Barna Albert

Bács-Kiskun megyei igazgató

A közművelődés temploma

Ahogy az érkező belép a főbejáraton, ugyanaz az áhítat fogja el, mint amikor egy katedrálisba tér be. A Nemzeti Művelődési Intézet új, lakiteleki székháza megjelenésében is lenyűgözi az embert, de az igazi hatását a lélekre, a „hívőre” fejt ki. Mi, akik hiszünk a közművelődés szellemet tápláló, lelket melegítő hatásában, büszkén mutatjuk meg

templomunkat mindenkinek, hogy rájuk is hasson a hely szakralitása. Alázattal tekintünk a nagy elődökre, akiknek szintén emléket állít ez a nagyszerű hely.

Ilyen erőteljes gyökerekből sarjad az a lelkesedés és kitartás, amellyel közvetítjük, koordináljuk, támogatjuk megyénkben a közművelődés sokszínű tevékenységeit. Visszatérve az eredeti hasonlathoz, szerzetesek módjára

járjuk Baranya megyét, segítséget nyújtva a feladatellátóknak. Mint ahogyan boldogan adunk hírt minden apró eredményről, amely azt mutatja, hogy a közművelődés valamely formája termő talajra talált akár a legkisebb településen is.

Azonban mindez kevés, ha hitünk elvont, vegytiszta elemélet marad. Az igazi eredmény, ha működő közösségek jelzik ezt az utat, fejlődési folyamatot. A közösségek vigyáznak tagjaikra, erősítik őket. Feladatot, szerepet adnak nekik, ezzel részévé válnak a közösnek, a közösségnek. Így válik az egyén fontossá, a hangja hangossá, az élete tartalmassá. Általa pedig a közössége gazdaggá. Ezeket a gazdag közösségeket feladatunk támogatni, erősíteni.

Mert gyülekezet nélkül egy templom is csak üres épület marad.

Nemes Krisztina

Baranya megyei igazgató

Közművelődés... magától értetődik!?

Számomra a közművelődés mindig is nehezen megfogható, nehezen magyarázható fogalom volt. A közművelődés létezik, ismerjük, tudunk róla, de meghatározni röviden, hétköznapi szavakkal nem egyszerű. Talán azért is van ez, mert nekünk magyaroknak ez annyira magától értetődő, hogy általában nem szoktuk magya-

rázni. Nincs rá szükség. Annyira a mindennapi életünk részévé vált, mint az oktatás vagy az egészségügy, ezeket a fogalmakat sem szükséges senkinek magyarázni vagy bemutatni, mégis könnyedén tudjuk definiálni, ha kell. A közművelődés esetében nincs ilyen egyszerű dolgunk. Főleg, ha ne adj' isten, egy más országban született embertársunkkal kell megértetnünk, hogy mi is az a közművelődés. Kerültem már ilyen szituációba: megkérdezte egy brit fiatalember, hogy mivel foglalkozom és mi az a Nemzeti Művelődési Intézet. Először próbálkoztam a „közösségek – rendezvények – egész életen át tartó tanulás” vonalon elindulni, de nem sikerült zöldágra vergődni. Végül a „hagyományörzés – értékfeltárás – érték-megőrzés – magyarságtudat” oldaláról közelítettem. Úgy gondolom, hogy e fogalmak mentén sikerült megmagyaráznom a közművelődés és a Nemzeti Művelődési Intézet feladatának esszenciáját, igazi lényegét. Talán azért, mert jómagam is ezeket a dolgokat tartom az intézetnél végzett munkám alapjának.

Mindig is szerettem a tanyasi iskolákat. Már mint az épületeket, hiszen működő tanyasi iskolát nem volt szerencsém látni életemben, de történeteket annál többet hallottam róluk. Apai nagyapám, aki tanyasi parasztyerek volt, nagy lelkesedéssel mesélt a tanyasi iskolában átélt örömeiről és nehézségeiről. Nagy érdeklődéssel hallgattam e meséket és úgy képzeltem el ezeket az iskolákat, mint az oktatás és a művelődés fehérre meszelt falú fellegvárait az alföldi pusztában. Amikor a Nemzeti Művelődési Intézet új székházát látom, eszembe jutnak ezek a mesék és gondolatok.

Csibor Márton

Békés megyei igazgató

Felelősséggel a jövő közösségeiért, az élhető vidékért

Számomra a Nemzeti Művelődési Intézetnél dolgozni küldetés, büszkeség és felelősség. Küldetés, mert mindent meg kell tenni, hogy az országban és azon belül ott, ahol élünk, Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, a legkisebb számú lakossággal rendelkező településeken is biztosítsuk a közművelődési feladatellátás

minimum követelményeinek teljesítéséhez a feltételeket. Emellett megfelelő szakmai háttérrel segítsük önszerveződő csoportok létrejöttét, amelyek saját maguk irányítják a közösségi életet, biztosítják a művelődő közösségek jelenlétét, fejlődését, számának növekedését. Fontos, hogy az egyre elöregedő, félig elnéptelenedő falvakban megtartsuk a fiatalokat, felhívjuk a figyelmüket a helyben található értékekre, és megőriztessük velük a helyi identitásukat, ezzel újra élhetővé, virágzóvá téve a vidéket.

Büszkeség, mert egy olyan szervezetnél dolgozom felelős, vezető beosztásban, kitűnő, elismert szakmai emberekkel, akik a közművelődési szakterületnek a legkiemelkedőbb egyéniségei, mondhatnám azt is, hogy ez itt a szakma csúcsa. Az itt dolgozó kollégák, barátok egytől-egyig magasan kvalifikáltak, több éves, évtizedes szakmai múlttal rendelkeznek, szakértők, kutatók, felsőoktatásban oktatók, akik kiváló helyismerettel, kapcsolatrendszerrel, tudással rendelkeznek. Olyan jó gyakorlatokat, motiváló tapasztalatcseréket szerveznek, amelyek a saját fejlődésükön kívül mások épülését is szolgálják.

Felelősség itt dolgozni, mert egy egész megye, egészen pontosan 358 település szellemi fejlődését, kulturális szokásait, motivációit, tenni akarását, közösségi kezdeményezéseit támogatjuk szakmailag. A megye társadalmi, szakmai és egyéb szervezeteivel, és a közigazgatás fontos képviselőivel közösen dolgozunk egy célért: élhetőbbé szeretnénk tenni a megyét.

Most, hogy végre a közművelődés végleges otthonra lelt Lakiteleken, egy igazán impozáns, a régi klasszicista jegyeket megtartó, de ugyanakkor modern, innovatív épületben, bátran kijelenthetjük: a szakma ezzel több évtizedes lemaradását hozta be. Megújult és tele energiával, motivációval, újdonságokkal tekint előre a jövőbe. A jövőbe, amelynek legfőbb célja, hogy olyan művelődő közösségeket építsen a közművelődés eszközeivel, amelyek tisztában vannak a saját értékeikkel, identitásukkal.

Tóth Csaba

Borsod-Abaúj-Zemplén megyei igazgató

„Bölcsesség által építetik a ház, és értelemmel erősítetik meg”

Januárban lesz 20 éve, hogy a megyei közművelődési módszertani feladatellátásban dolgozom. Pályámat művészeti előadóként kezdtem, majd közművelődési csoportvezetőként tevékenykedtem. Amikor megalakult a Nemzeti Művelődési Intézet, örömmel csatlakoztam a hálózathoz, hiszen tudtam, hogy egy országos szakmafejlesztő intézmény berkein belül hatékonyabban és eredményesebben tudom a megyei közművelődési feladatokat ellátni. A Nemzeti Művelődési Intézet megalakulásától kezdve vezetem a Csongrád-Csanád Megyei Igazgatóságot. Szakmai fejlődésre nem is kaphattam volna nagyobb lehetőséget, mint az intézet kötelékében, hiszen az eltelt időszakban a megyei projektek megvalósítását irányítva az amatőr művészeti és művelődő közösségek tevékenységének szakmai segítése, a szakemberképzés, az értéktárak

támogatása, a kulturális alapú gazdaságfejlesztést szolgáló programok megvalósítása, innovatív közösségi kezdeményezések generálása, a Kapunyitogató programsorozat, a minőségfejlesztés, a határon túli kapcsolatok támogatása, a Kulturális Közfoglalkoztatási Programok megyei irányítása területén is tapasztalatot és rengeteg élményt szereztem. A Nemzeti Művelődési Intézet képviseletében megyémet alaposan megismerhettem, a településekkel jó kapcsolatot építhettem ki.

Kezdetben a Budai Vigadó ódon épületében volt a központunk, majd a Csalogány utcai modern irodaház lett az intézet székhelye, amely helyszínekre szívesen mentem központot érintő ügyeinkben, de az új székház egészen más. Minél többször látogatom, annál jobban tetszik ez az épület. Magasztos helyszíne a Kárpát-medence közösségi művelődésének. Szakmánk Beke Pál által keresett méltósága itt megtalálható és megmutatható lehet.

Dohorné Kostyál Zsuzsanna

Csongrád-Csanád megyei igazgató

„Az épület nem szebb, mint a munka, amely folyik benne”

A kérdés, amit kaptam: mit jelent számomra a Nemzeti Művelődési Intézetnél dolgozni? Válaszul egy Márai Sándortól vett idézetet citálok ide: „Az életnek értéket csak a szolgálat adhat, amellyel az emberek ügye felé fordulunk. Ez kissé szigorúan és általánosan hangzik, de ez az egyetlen igazság, melyet minden következménnyel megismertem. Senki nem ülhet a virágos réten, mint Ferdinánd a bika, s nem szagolhatja büntetlenül a szép virágokat. Ember vagy, tehát ember módra és emberek között kell élned. Ember módra élsz, ha igazságosan élsz. Ha minden cselekedeted és szavad alján a szándék van: nem ártani az embereknek. Ha megkísérléd – feltűnés és hiú szerep nélkül – segíteni az embereknek...” Számomra ezt jelentette a 37 évnyi közösségi művelődésben szolgált év, és ezt jelenti, hogy a Nemzeti Művelődési Intézetben dolgozhatom. Szolgálhattam, szolgálhatom az igazi értéket: az emberek és közösségeik ügyét. Mert mi, akik a közösségi művelődés szervezői, munkásai vagyunk, a társadalom lelkének gyógyítói vagyunk. Németh László írta 1934-ben, az intézetnek később helyet adó Budai Vigadó épületéről, hogy „nagyon kevés intézet van Magyarországon, amelynek épülete nem szebb, mint a munka, amely folyik benne...” Feladva tehát a lecke! A lakiteleki épület szépségének megfelelő munkát kell végeznünk, hogy megfeleljünk a Németh László-i mércének.

Máhr Zoltán

Fejér megyei igazgató

A múlt értékeit a jelen közösségei viszik a jövőbe

A Nemzeti Művelődési Intézetnek, mint a magyar közművelődés legmagasabb szintű szervezetének az új székháza reményeim szerint új fejezetet nyit a közösségi művelődés évszázados történetében. Örömmel tölt el, hogy lelkes, elhivatott szakemberekből álló csapat tagja lehetek, akik inspiratív szervezeti kultúrát hoznak létre. A 21. században a magyar nemzeti identitásunk alapjaira tudásalapú társadalmat építünk, amelyhez az intézet a közművelődés eszköztárszerével, elhivatott szakembereinek tudásával, tapasztalataival járul hozzá. A Lakiteleken átadott székház a szerves műveltség értékeit, motívumait és szimbólumait hordozza, egyszóval emberközpontú. Szakmai orientációm, hogy a közösségi művelődésnek a társadalmi problémákra való reagálás leghatékonyabb eszköze kell lennie. Munkám a társadalomért való cselekvés, az emberi kapcsolatok, a közösségi élet fejlesztését szolgálja. Kollégáim kellő hozzáértéssel, emberséggel és csapatjátékkal, valamint szakmai alázattal támogatják az elérendő célt. A hagyomány tapasztalataiból merítve a közösségi művelődés a jelen kor emberének innovatív gondolatokat nyújt, és ezáltal hozzájárul a társadalmi fejlődéshez. Szeretem a munkám, mert kihívásokkal teli, szerteágazó, innovatív és folytonosan megújuló.

Szűcs Péter

Győr-Moson-Sopron megyei igazgató

Az ünnepi hétköznapok háza

A ház nekem elsősorban az otthonot jelenti, azt a helyet, ahol jól és biztonságban érzem magam. A haza szó nyelvünkben közvetlenül a ház szóhoz kapcsolódik. Amikor közösséget kapcsolunk a ház szóhoz, akkor lesz a házból haza. Haza, amely mindannyiunk otthona. Haza, a Kárpát-medencében megélt otthon. A Nemzeti Művelődési Intézetben, a közösségi művelődésben dolgozni számomra hivatást, elkötelezettséget jelent. Az intézet új székháza háza, mert otthon érzem magam benne. Barátos, emberi léptékű, belső terei hívogatók. Az alkalmazott művészeti alkotások gondolatisága szellemi biztonságot ad és lelki építkezést nyújt.

Miért több a háznál a székház? Elsősorban azért, mert a székház mögött egy hálózat áll. A székház ezt a hálózatot segíti, támogatja, fejleszti. Az új épület megjelenésével jól szimbolizálja ezt a központi, az egész Kárpát-medencére ható nemzeti, közösségépítő szerepet. A klasszicizáló, a reformkort idéző megjelenése egyben üzenet is: kövessük az elődök példáját, akik tenni akartak és tettek hazájukért. Az új székház homlokzatán futó fríz még a belépés előtt átélhetővé teszi évezredek történelmünk sorsfordító eseményeit, és megjeleníti a kereszténység egyetemességét. Felemelő belépni az épületbe, végig sétálni a terekben, az itt látható alkotások, dokumentumok üzeneteit megismerni. Az előcsarnok ünnepélyesen befogadó, ahol szakmai dokumentumok és vizuálisan megjelenő információk teremtik meg a „közművelődés csarnoka” élményt. Makovecz Imre gondolatai szerint „a művelődésnek, az együttlétnek, a társas létnek, a kialakuló, a gyámolítandó közösségnek olyan épületet kell emelni, amely mindegyiküket kiemeli a hétköznapokból”. A székház méltó az intézet küldetéséhez, kiemeli a hétköznapokból, de közben a hétköznapokon végzett cselekvéshez ad további segítséget, megerősítést. Bizonyosságot jelent minden elemében, amely mögött ott áll a szilárd tudás, a megbízható szakmaiság, a szakemberek és közösségek együttműködése.

Angyal László

Hajdú-Bihar megyei igazgató

Egy ember és egy közösség értékének mértéke a saját kultúrája

Öt éve dolgozom a Nemzeti Művelődési Intézetnél, előtte egy vidéki múzeum, majd egy kulturális központ munkatársa voltam. Az intézetnél eddig eltöltött idő nemcsak a közművelődésről szóló ismereteimet, hanem a látókörömet is kiszélesítette. A sokféle projektben való részvétel (értékkeltetés-értéknapi, Kapunyitogató,

minőségfejlesztés, közművelődési statisztika, Komatál, Pajtaszínház stb.), a településeken tett szakmai látogatások, a tanácsadások és a közösségi mentorálások lehetőséget adtak arra, hogy megismerjem megyémet, s igazi közösségekkel, a megyei közművelődés igazi és őszinte arcával is találkozom. Az intézetbeli munkám által megtapasztaltam egy-egy elkötelezett közösség és az önkéntesség erejét és értékét. Ezekkel a számomra addig rejtett, vidéki érték-közösségekkel átéltem események kiegészítették azt a tudást, amit korábban a földtudományi és művészeti területen szereztem. Minden projekt lebonyolításával, minden szakmai nap megszervezésével, minden települési értéktár létrehozásával „rágyönyörödök” Heves megye szépségeire és értékeire. Jó és izgalmas részese lenni a Művelődési Intézet életében bekövetkezett mérföldköveknek.

Fenséges székházunk átadása a legújabb mérföldkő az itt eltöltött időmnek, amelyet az általam is mélyen tisztelt Makoldi Sándor művészete is fémjelez. 2014-ben még a nagy egri kiállítását szerveztem, most az épületünk frízén keresztül találkozhatom vele, amikor Lakitelekre megyek.

A klasszicista stílusú, belül modern székházunkban látható népművészeti kiállítások tárgyain keresztül jó találkozni magyarságunk kulturális értékeivel és szimbólumaival. Izgalmas végigsétálni a NapÚton, s jó megpihenni a tetőtéri rózsakertben. A székház az esztétikai élményen túl azt sugallja, hogy közművelődési szakemberként hozzá kell járulnunk törekeny kultúránk megőrzéséhez, átörökítéséhez és gyarapításához.

dr. Kelemen Éva

Heves megyei igazgató

Szakmai múltunkat kössük össze a jövő kihívásaival

A Nemzeti Művelődési Intézetnél, mint az ország első számú szakmai intézeténél nagyon sok mindent meg lehet tanulni a feladatok sokszínűsége miatt. Mégis, ami a legnagyobb szakmai kihívás: a kistelepülések részére hathatós segítséget nyújtani. Abban rejlik ennek a munkának a szépsége, ha sikerül az intézeten keresztül egy

jó ötletet vagy kezdeményezést, közösséget elindítani, megerősíteni. A szakmai feladatok sokszínűsége adja azt a szakmai – jó értelemben vett – kísérletezést, amivel egy-egy település kulturális életét felrúzzuk, segítjük a közművelődésben dolgozókat a közös gondolkodásban, a céljaik eléréséhez az út megtalálását. Ugyanilyen fontos a fiatalok mentorálása, a felhalmozott tudás megosztása, a szakmára való felkészítése, mely a megyei igazgatóságokon keresztül megvalósul. Nagy erőt ad a szakmai munkánknak, hogy

megyei igazgatóságok hálózatából épül fel a Művelődési Intézet, ezért nincs az a kérdés, mely valahol ne kerülne megválaszolásra. Számíthatunk egymásra, a központban dolgozó munkatársakra, ahol mindenki a szakmai tudásának legjobbját nyújtja.

Ennek a sokszínű munkának méltó helyet ad az új székház, letisztult stílusával, a nagy elődökről elnevezett termeivel. Jelzésértékű a helyszín kiválasztása is, a vidék közművelődését hangsúlyozva ezzel. A közművelődés inkubátorháza alkalmas országos szakmai fórumok, kiállítások megvalósítására, szakmatörténeti könyvtárként kutatómunkák helyszínének biztosítására. A földszinten látható időkapuszula és a felette magasodó Hitvallás a maga nemében is különlegesség. Az idelátogató a homlokzati díszítéseket, beltéri és üvegablakok díszítését is megcsodálhatja, miközben új dolgot tanulhat. Ez az épület kívül-belül mesél a történelmünkről, mely meghatározza a jövőnket is.

Rónyai László

Jász-Nagykun-Szolnok megyei igazgató

Képessé tétel és helyzetbe hozás

A Nemzeti Művelődési Intézetnél 2013. október 1-je óta dolgozom. Módszertani referensként kezdtem el a pályafutásomat és jelenleg megyei igazgatóként segíthetem és szolgálhatom Komárom-Esztergom megye közösségi művelődését. Az intézetnél eltöltött hét év alatt lehetőségem nyílt tanulni a szakmáról, a szakmaiságról és

olyan újszerű módszertanokat, jó gyakorlatokat sajátíthattam el, amelyek a megyében is adaptálhatók váltak. Szerencsésnek érzem magam, hogy részese lehetek annak a szakmafejlesztő folyamatnak, amely az elmúlt évtizedben indult el a közművelődés területén. Örömteli érzés, amikor a településen dolgozó kolléga által elindul egy-egy új közösség, feltárára kerülnek az elfeledett értékek, és ezt a folyamatot módszertani tanácsokkal, ötletekkel, szakmai műhelyekkel az igazgatóság munkatársai is segíthették.

A szakmai feladatellátás egyik kulcskérdésének tartom a települési szakemberek naprakész szakmai tudással való

felvértezését. Hiszem és vallom, hogy a fenntartható települések záloga a működő közösségek megléte. Ezen közösségek mozgatórugója a közművelődési szakember, a település „kovásza”. A Nemzeti Művelődési Intézet munkatársaként fontosnak tartom, hogy segítsük ezt a személyt, a település döntéshozóit, az ott működő közösségeket a település sajátosságainak, helyi értékeinek megfelelő fejlesztések elindításában és megerősítésében. Örülök annak, hogy munkatársaimmal közösen hozzájárulhatunk a közművelődési szakterület népszerűsítéséhez, a szakmai utánpótlás megteremtéséhez.

A Nemzeti Művelődési Intézet új székháza, impozáns épülete méltó a közművelődés területén kulturális stratégiai intézet szerepét betöltő országos szervezethez. Lenyűgöző az épület homlokzatán található fríz, amely messziről megragadja az itt elhaladó tekintetét. Bizom benne, hogy az itt megvalósuló tevékenységeken keresztül mind többen fogják megérezni a közművelődés közösségmegtartó erejét.

Hornyák-Pálmai Éva

Komárom-Esztergom megyei igazgató

„...másnak e tájék...”

A kultúra területén dolgozva – könyvtárosként majd népművelőként – mindig is fontosnak tartottam és tartom a mai napig a kulturális értékek megőrzését, hisz ezek alapjaiban határozzák meg egy nemzet társadalmi fejlődésének lehetőségeit, a következő generáció életlehetőségeit. Nógrád megye nagyon gazdag néphagyományokban: a szájról

szájra hagyományozott népmesék, mondák, a viseletek gazdagsága, cifrasága, minden falura jellemző egyedisége, a szokások, melyek az évkört meghatározták és a szocializációt megalapozták – megőrzendő és átadandó kincs utódainknak. Ebben a munkában szerepet kapni nagy büszkeség és hálás feladat. Segíteni a településeken a közösségépítést egy-egy projekttel, a gyakorlati tapasztalatszerzést látóutakkal a közösségi színterekben dolgozó kollégáknak, a szakmai napok előadásaival és műhelyeiben a jó gyakorlatokkal való megismertetés: mind kiváló lehetőség a közművelődési szakterület és a helyi közösségek megerősítéséhez. Az országos hálózatban dolgozva a megyék eredményei összegződnek, és ez egy kicsi megyét is felemel, büszké-

vé tesz. A feladatellátás során mind a pár fős települések, mind a több tízezer fős városok részére tudunk olyan módszertani támogatást, együttműködési lehetőséget nyújtani, ami kovászként hat a helyi közösségre. A megyei igazgatóságon dolgozva kinyílt számomra az ország, kiváló kollégákat, jó gyakorlatokat ismerhettem meg, ez utóbbiakat adaptálva megyénkben gazdagodott a területi ellátás, bővült a kapcsolati háló. A kulturális közfoglalkoztatás lehetőséget adott a megye településein kulturális tevékenységet végzőkkel való megismerkedésre, a kapcsolatok mai napig élnek és sűrű szövetet alkotnak. A középfokú képzésekkel gyarapodik a szakemberek száma, és jó érzés látni, hogy már nem csak egymás rendezvényeire látogatnak el a kollégák, hanem a szakmai együttműködés is erősödik közöttük.

A megyei igazgatóságokon zajló feladatellátás egy elegáns központi intézményi háttérrel gazdagodott. A Nemzeti Művelődési Intézet új székháza Lakiteleken méltóságot ad annak a munkának, ami itt folyik, és amit innen irányítanak. A letisztult színek és formák eleganciát adnak a térnek és garanciát a magas szintű szakmai munkára.

Máté Lászlóné

Nógrád megyei igazgató

Múltunk a jelenben, jövőnk a közösségekben

A Nemzeti Művelődési Intézet jelenti számomra a több mint ezeréves Kárpát-medencei múltunkat, a kultúránkat. Számomra a közművelődés az, ami összekapcsol minket a múlttal, a jellel és a jövővel, átöleli és összeköti az időt és a Kárpát-medence minden magyar emberét. Az intézmény, mely őrzi nyelvünk, irodalmunk,

népdalkincsünk, zenénk, meséink, hagyományaink, hitünk, képzőművészetünk, épített örökségünk, közösségi

emlékezetünk, mindazt, ami magyarrá tesz bennünket. A kultúra őrzője és továbbadója a helyi közösség, és nem utolsósorban azok a szakemberek, akik ezen intézet falai között és az ország több ezer településén dolgoznak.

A Nemzeti Művelődési Intézet székházában testet ölt a magyarság múltja és a közművelődés jövője. Biztonságot, védelmet, erőt nyújt, mely őrzi kultúránkat, erősíti azt, és segít minden magyar közösséget, szakembert és szervezetet, melyeknek szintén célja kultúránk, nemzetünk megőrzése.

Pető Lilla

Pest megyei igazgató

„A kultúra nem az életünk egy része. Épp fordítva: mi vagyunk a része a kultúrának”

Mikor 2004-ben sikeres államvizsgát tettem mint művelődésszervező, egy álmom vált valóra, nagy tervekkel hagytam el a Kaposvári Egyetemet. Azután az élet más családi örökök felé terelte utamat és végül 2019-ben érezhettem úgy, hogy most megérkeztem.

A hagyományok, értékek iránti érdeklődésem kora gyerekkoromban elkezdődött, amiben nagy szerepe van a nagymamának, aki mindig sokat mesélt a hagyományokról.

Az iskolás éveim alatt az életem része volt a szervezés, csoportok létrehozása, ekkor még nem is sejtettem, hogy ez egyszer a szakmám lesz. Amikor a Nemzeti Művelődési Intézet Somogy Megyei Igazgatóságára kerültem, éreztem, hogy itt igazán kamatoztatni tudom majd az életem során összegyűjtött tapasztalataimat.

Somogy megyében még nagyon sok tennivalónk akad a közművelődés területén az értékek megőrzésében, de a központi irányelvek mentén haladva és a megyei igazgatóság kollégáinak kreativitását kiaknázva sikerülni fog a felzárkózás. Hiszem, hogy fontos tudnunk a múltunkat körülölelő csodákról, és arra kell törekednünk, hogy ezeket az utódaink számára is átörökítsük. Fontosnak tartom a közösségek megőrzését, mert együtt mindent sikerülhet megvalósítanunk.

Mit is jelent számomra a székház? Egy központot: központja a kultúrának, amit közvetítünk. Mindig izgalommal tölt el, mikor Lakitelekre kell utaznom. Az épület modern, mégis a gyökereinkhez nyúl vissza, a magyarok ősi kultúráját sugározza a külső jegyeiben, olyan, mintha egy szentélybe lépnék be oszlopos bejáratán. Büszkeség, hogy a Nemzeti Művelődési Intézethez tartozhatom.

Kovácsné Lovász Henriett

Somogy megyei igazgató

A hagyomány a legfontosabb

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy megyei igazgatóként közvetlenül támogathatom a településeken és járásokban folyó szakmai munkát. Megtisztelő, ugyanakkor nagyon felelősségteljes munka egy 229 településből álló megye szakmai fejlesztése, a közösségi művelődés eszközrendszerét felhasználva a lakosság identitástudatának erősítése, a közösségi alapon szerveződő és cselekvő csoportok kialakításának és fennmaradásának elősegítése, valamint az értékörzés, a hagyományok mindennapi megélésének tudatosítása.

A sikeres szakmai munka alapját az új székházunk jelenti, amely épület nemcsak az intézeté, hanem a közművelődés történetét bemutató, őrző, feldolgozó, szakmatörténeti gyűjteménynek helyet adó, a közösségi művelődés jelen folyamatait kutató és szakmai utánpótlást biztosító országos központ is, vagyis a „községi művelődés háza”.

Számomra a közművelődés a legszebb hivatás. A szakmafejlesztés támogatása, a szakterület szolgáltatási körének bővítése, a szakmai innovációk felkarolása és közvetítése, a területi feladatellátásban érintett közművelődési, kulturális területen dolgozó kollégák szakmai kompetenciáinak fejlesztése, tanácsadói szerepük segítése elsődleges prioritás. A megyei sajátosságokat figyelembe véve, a közösségfejlesztés eszközrendszerét felhasználva minden munkatársam számára fontos célként tűztem ki a lakosság identitástudatának erősítését, az összetartozás-tudat kialakítását, a közösségi alapon szerveződő és cselekvő csoportok kialakításának és fennmaradásának elősegítését, a tudatos értékörzést, a hagyományok mindennapi megélésének hangsúlyozását. Munkám nemcsak eszmei értéke miatt a legszebb hivatás, hanem azért is, mert a helyi kultúra hiányosságainak pótlása fontos és nélkülözhetetlen stratégiai célként jelenik meg a településeken.

Egy nemzedék sok mindent hagy örökül utódaira, melyek között legfontosabb a hagyomány. Ez hordozza a magyarság évezredekben összegyűjtött tudását, értékeit, közvetíti azokat az időben, és folytonosságot biztosít az emberi életnek.

Egy nemzedék sok mindent hagy örökül utódaira, melyek között legfontosabb a hagyomány. Ez hordozza a magyarság évezredekben összegyűjtött tudását, értékeit, közvetíti azokat az időben, és folytonosságot biztosít az emberi életnek.

Nagy Edina

Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei igazgató

Közösségépítés – gazdaságépítés

Közművelődési pályafutásomat 1987-ben kezdtem a györkönyi Tolnai Lajos Művelődési Otthonban. Az itt töltött 29 év alatt folyamatosan alakult át a közművelődés. Ezalatt az időszak alatt nagyon sok kiemelkedő szakemberrel dolgozhattam együtt: Beke Pál, dr. Balipap Ferenc, Kemény Bertalan, dr. Say István, Gáspár Mátyás, de nem

szabad megfeledkezni a megyei kollegákról sem, akik a pályakezdésemet segítették; mindig jó kapcsolatom volt a megyei intézménnyel.

Szerettem és most is szeretem a kihívásokat, így kerültem 2016 szeptemberében a Nemzeti Művelődési Intézet Tolna megyei irodájába, ahol Komjáthiné Ágival alkottunk egy csapatot. Megyei települési ismeretem volt a teleház mozgalomnak köszönhetően, így gyorsan be tudtam állni a sorba: éppen akkor zajlott a kulturális közfoglalkoztatás.

Nagyon sok lelkes, településükért tenni akaró emberrel találkoztam és segítettem őket a közművelődés rögzös útján. Vallom, hogy amelyik településen elindul a közösségépítés, a kulturális élet, az vonzza a gazdaságot is, így azok a települések elkezdnek fejlődni. Ehhez a fejlődéshez szeretnék segítséget nyújtani, amellyel el lehet indítani a közösségépítést. Számomra a legnagyobb elismerés, amikor egy településen létrejön egy közösség, elkezd működni, sikereket érnek el, és lehet látni az örömet az arcokon, hogy meg tudták valósítani a kitűzött célt.

A Nemzeti Művelődési Intézet új székháza a kultúra csarnoka. A gyönyörű épület kifejezi azt az erőt, amelyet a közösségek képviselnek, kifejezi a közművelődés szerepét a társadalomban. Nemcsak erőt sugároz, hanem biztonságot is ad a művelődésben dolgozóknak, mert tudják, hogy az az intézmény, melyet e székház képvisel, mindig segítségükre lesz, ha problémájuk akad munkájuk során.

Kuti Imréné

Tolna megyei igazgató

Közösségek bölcsője a Kárpát-medence szívében

A megújuló közművelődési szakma, a nemzeti értékekből építkező közösségek fundamentuma, a közösségi kezdeményezések egyfajta módszertani inkubátorháza a Nemzeti Művelődési Intézet székháza, amelynek küldetését mind a 19 megyében képviselik munkatársai.

Az intézet számomra életcélt adott: hivatás az a feladat, amit

a közművelődésben, a közművelődésért vállalok, és nem pusztán munka. Másokért tenni a legszebb dolog a világon. A Vas Megyei Igazgatóság vezetői feladatait ellátva minden munkavállalót és közművelődési szakembert a megyében arra szeretnék ösztönözni, hogy legyenek jelen, hallják meg minden ember hangját, ötletét, tervét, kívánóságát. Segítsük hozzá a közösségeket az élet értelmének megtalálásához, ami nem más, mint az alkotás, a „hagyni magunk után valamit” megélése. Ehhez az út a szeretetben való közös tervezés és megvalósítás. A közösségi normák elfogadása és követése, valamint a közösség biztonsági

hálójának megtapasztalása válaszokat ad az élet nagy kérdéseire. A közösség hozzájárul a „jó itt élni” érzéshez. Mi, közművelődési szakemberek pedig a minőségre törekedve és ösztönözve, igényt támasztva és ízlést formálva hozzájárulunk ahhoz, hogy legyen jó magyarnak lenni.

A Nemzeti Művelődési Intézet új székháza a Kárpát-haza közösségeinek álmaik megvalósulásának a jelképe. Egy épület, amely mesél, elgondolkodtat, kapaszkodót nyújt a magyar múlt megértéséhez és a jövő tervezéséhez. Otthon minden közművelődési szakembernek, s minden „lám-pásnak”.

Büszkeséggel tölt el, hogy részese lehetek a cselekvésre, alkotásra, másokért tenni akarásra motiváló mintaprogramok kidolgozásának. Céлом és feladatomban ráirányítani az emberek figyelmét arra, hogy merjenek álmodni, keresztény értékek mentén álmaikat megvalósítani, céljaikhoz társakat, partnereket keresni, megragadni lehetőségeiket. Gondolkodjanak és cselekedjenek önmaguk és a köz javára!

Éles Krisztina

Vas megyei igazgató

Hagyomány és megújulás a közművelődésben – felkészült és lelkes közösségépítőkkel

A Nemzeti Művelődési Intézetben való munkám a mai napig büszkeséggel tölt el, és azzal a jó érzéssel, hogy a magam szerény eszközeivel én is hozzájárulhatok a közművelődési szakma megújulásához, társadalomfejlesztő szerepének erősítéséhez. Több mint harminc éve dolgozom ezen a területen, sokféle tapasztalatot

szereztem: foglalkoztam gyermekekkel, nyugdíjas közösségekkel, segítettem civil szervezetek hálózati együttműködését és szerveztem fesztiválokat, színházi nevelési programokat. Azt tapasztaltam, munkánk kulcsa a lelkes, elhivatott, felkészült szakember. Ő az, aki ismeri a települését, az ottélőket, a hagyományokat; inspirál, partnerségeket alakít ki, teret ad a jó kezdeményezéseknek, majd lehetőségeket kínál a továbblépéshez. Azért kezdtem el az intézetnél dolgozni, hogy segítsen a szakemberek munkáját, fejlődését, lelkesedésük megtartását, a közöttük kiépülő szakmai kapcsolatokat. Felgyorsult világunkban még inkább fontosak a szakmafejlesztő törekvések, hogy meg tudjunk felelni az új kihívásoknak, fontos szereplői maradjunk a településeknek, és együtt tudjunk működni az ottélőkkel. A Nemzeti Művelődési Intézet – országos hálózatának köszönhetően – érdemi és hatékony fejlesztésekben dolgozik, melyekhez sok-sok kiváló szakember tesz hozzá egy-egy építőkövet – közöttük reményeim szerint én is.

Az intézet székháza a hagyomány és megújulás jelképe, egyszerre képviseli a klasszikus, kiegyensúlyozott nemzeti stílust, ugyanakkor megjelenik benne a modern kor a maga szemléletével, eszközeivel. Ilyen értelemben a múltban gyökerező, de a jövő felé építkező közművelődés szimbóluma az épület. A helyszín, Lakitelek számomra a vidék szellemi erejét, tartását, jelentőségét is jelképezi.

dr. Balogné Uracs Marianna

Veszprém megyei igazgató

Méltósággal a közért, a közművelődésért

Örömmel vettem át a Nemzeti Művelődési Intézet Zala Megyei Igazgatóságának a vezetését két éve, mert a szakterületen végzett feladatok tartalmas és szép emlékével tértem vissza korábbi munkahelyemre. És várankozással is, mert új kihívások, új munkakapcsolatok, új lehetőségek elé néztem. Elégedettséggel tölt el, hogy

korszerű tudásanyagot mozgósító szakmbergárdához tartozom. Az ország nyugati felén olyan közművelődési szakfeladatokat láthatok el, melyek segítik a megyében élők mindennapjait szebbé tenni. Módszertani tanácsadással elősegítem a legkisebb településen dolgozó szakemberben is annak az érzésnek a kialakulását, megerősödését, hogy jó, amit a közösségért cselekszik. A települési közösségi-kulturális életet segítem újraindítani a mintaprojektek megvalósításával. A megyében elért sikerek az intézet egészének a sikere, mert a programok összecsengenek kelettől nyugatig.

Az életminőség javításához, a települések kulturális, társadalmi és gazdasági lehetőségeinek kialakításához elengedhetetlen események előidézéséhez a továbbiakban is elhivatottan fogok cselekedni.

Vörösmarty Mihály az Országház című versében meghatóan írt arról, hogy a hazának nincsen háza – valahogy így érezhettünk mi, közművelődési szakemberek is, akik a Nemzeti Művelődési Intézet égisze alatt dolgozunk. Ahogy a hazának, úgy az országos és határokon átívelő partneri hálózattal rendelkező közművelődési szakmai szolgáltató és módszertani feladatokat ellátó Művelődési Intézetnek is szüksége van házra. Olyan házra, ahol a szellemi munka ki tud teljesedni. Visszaigazolódott, hogy jó választás volt az építkezés, mert felépült az a csodálatos épület, mely kívülről tetszetős, belülről pedig erős érdemi munkát sugároz. A magyarság történelmi gyökerei kötik az anyaföldhöz a falakat. A felkelő nap pedig bekacsint a Homokhátság és a Tisza-völgy találkozásánál a nyitott tetőn keresztül.

Matyasovszky Margit

Zala megyei igazgató